मानयनं तस्य चारम्भसम्भवोऽनुष्ठानं तेन समा रामाज्ञान १३ सर्गः
न्तरमेव चलितेति भावः लोला चञ्चला। पूर्व्वार्द्धे निरवद्यं संस्कृ
तमाचलात् जिगमिषयेत्यादौ मूर्द्धन्यषादिश्रवणात्॥ १५॥

गुरुगिरिवरहरणसहं संहारहिमारिपिङ्गलं राम
बलं। आरूढं सहसा खं वरुणालयविमलसलिलगण
गम्भीरं॥ १६॥

गुर्व्वित्यादि। ततोरामबलं सहसा तत्क्षणं खमारूढं गुरूणां ज०म०
गिरिवराणां यदाहरणमानयनं तत्सहतइति मूलविभुजादि
त्वात्कः तस्य वा सहं शक्तं सहतइत्यच् संहारे प्रलये योहिमारि
रग्निः तद्वत्पिङ्गलं वरुणालयस्य समुद्रस्य योविमलसलिलगणः
निर्मलजलसमूहः तद्वद्गम्भीरं खमिति॥ १६॥

गुरुगिरीत्यादि। ततोरामबलं कर्त्तृ सहसा तत्क्षणं खमा भ०
काशं आरूढं आररोह रुहःकर्त्तरि क्तः कीदृशं बलं गुरूणां
गिरिवराणां यत्हरणमानयनं तत्सहं सहते इति पचादित्वादन्
संहारे प्रलयकाले योहिमारिरग्निस्तद्वत् कपिलं तेजस्वित्वमपि
तादृशं सूचितं खं कीदृशं वरुणालयस्य समुद्रस्य योविमलः सलि
लगणस्तद्वद्गम्भीरं दुरवगाहं॥ १६॥

अवगाटं गिरिजालं तुङ्गमहाभित्तिरुद्धसुरसञ्चारं।
अभयहरिरासभीमं करिपरिमलचारुवहलं कन्द
रसलिलं॥ १७॥